

ли ти църковни; вдигнал постъть въ събота и нарекъ *недѣля* главнии день на недѣлята, който Римляне ти наричали „день на слънце то.“

1 априлъ. *Св. Георгий* побѣдоносець. Той на врѣмето на царь Диоклетіана билъ воіеннѣ бранителъ. Кога се повдигнало гоненіе възъ христіанети, той раздалъ всичко то симаіне на сиромаси и освободилъ робіе ти. Затворили го въ тъмница и зели да го мѣчатъ, нѣ никоіа мѣка не го накара да се отрече отъ христіанската вѣра. Диоклетіанова та жена Александра станала послѣдователка на Георгіа. Тѣхъ посѣкли заедно.

11-й май. *Св. Кирилъ и Методий* учители словѣски. Два брата, родени въ градъ Солунъ; тии проповѣдвали Христова та вѣра въ Азіа и въ Кримъ, послѣ заминали у словѣнети. Кирилъ (Константинъ) је измислилъ словѣнски ти букви. Методий је прѣвождалъ чърковни ти книги на словѣнски или „старо-български“ іезикъ. Кирилъ умрѣлъ въ Римъ, а Методий 16 г. билъ владика въ словѣнски земи.

21. *Св. Константинъ* и майка му *Елена*. Въ 324 год. Константинъ побѣдилъ Вѣсточнии управникъ Ликиніа и съединилъ подъ своіа властъ Вѣстокъ и Западъ на Римската държава. Майка му Св. Елена нашла кръстъть на Спасителъть и сградила въ Палестиніа цѣ-колка цркви.

29-й юни й. Ап. *Петръ и Павелъ* обични ти ученици на Спасителъть. Петръ билъ прѣдаденъ на смъртъ на врѣмето на царь Нерона, за обрѣштанието въ христіанство двѣтъ жени на царьтъ; той билъ распнатъ съ глава та надолу. *Павелъ* пострадалъ въ Римъ въ іедно врѣме съ Петра. Учението на Павла правило да му се чудеть дори и іезичниците и подвижити му много помогнали за распростра-неніето на христіанството.

15-й августъ. *Успѣніе на Света Богородица*. Прѣдъ кръстна та си смъртъ, Спасителъть посинилъ Ивана Богослова намѣсто себе си на Прѣчиста та Майка, на коіаго той служилъ намѣсто синъ, докѣ била жива. Тіа оште много врѣме живѣла слѣдъ Христова та смъртъ и обшла Света Гора и ост. Кипръ, живѣла въ Ефесъ.

6-й декември й. *Св. Никола Мирликийский* се родилъ въ Ликиа въ 3-то стол. Билъ архіепископъ въ Миръ и истеглилъ голѣмо

гоненіе на врѣме то на царь Диоклетіана, коі-то изгорилъ 20 тис. христіане. Кога сѣдналъ на прѣстолъть Константинъ Великий, Св. Никола се іавилъ распаіенъ противникъ на Аріа; той на съборъть не можилъ да търпи думи ти му, та го ударилъ по лицето, за коіето го и свалили отъ чинътъ му; нѣ послѣ пакъ му билъ даденъ чинътъ. Моштити на Свети Никола били прѣнесени отъ Миръ въ Италианский градъ Баръ.

Нѣкои наши мѣста по какво са ізвѣстни.

Берковица — съ дребенъ добитѣкъ. *Видинъ* — съ чрно икро. *Воденъ* — съ коприна. *Варна* — съ риба. *Габрово* — съ ножове, съ гайтанъ и съ копани, *Дупница* — съ тютюнь. *Драма* — съ тютюнь. *Елидѣсе* — съ найхубавъ тютюнь. *Етроволе* — съ іедръ добитѣкъ. *Загора* — съ хубава пшеница, зага-риіа, и съ пастарма. *Казанлъкъ* — съ голово маслѣ. *Кестендилъ* — съ овошки. *Ломъ* — съ дюли. *Ловечъ* — съ кожи добитѣкъ. *Мустафа Паша* — съ коприна и съ вино. *Нишъ* съ вино. *Огрида* — съ риба пѣстърва и съ сушено икро. *Пловдивъ* — съ орисъ, съ жито, съ шаіекъ, съ гайтанъ и пр. *Пиротъ* — съ ки-лими. *Плѣвенъ* — съ добитѣкъ. *Пазарѣжикъ* — съ орисъ съ жито. *Сѣбитовъ* — съ вино. *Силистра* — съ пастарма. *Сръбець* — съ доби-тѣкъ, съ сиреніе и съ масло. *Салокѣвъ* — съ желѣзо. *Сливенъ* — съ аби. *Солунъ* — съ риба. *Тулма* — съ риба. *Хасъ-кюй* — съ бра-шно. *Черпанъ* — съ хубава пшеница.

Какъ да познаіе човѣкъ кѣдъ да ископаіе въ белъ.

За да познаіе човѣкъ кѣдъ да ископаіе въ-белъ, трѣбова да гледа утрино, прѣди да из-грѣіе слънце, кѣдъ излиза пара: на гакъво мѣсто водата не је дълбоко. Оште има плитко вода и на онова мѣсто, дѣто се събиратъ мушици.

Срѣдний животъ на човѣкътъ.

Отъ людіе ти, коіто са натоварени съ тежка работа, най-малко живѣятъ ониѣ, што ко-паіатъ руда, іедно, отъ тежка та работъ дру-го, отъ вліаніе то на убійственний газъ и